

Březen v ovocné zahradě

Je to měsíc plný očekávání nadcházejícího jara, kdy již začínají rašit některé ovocné dřeviny. Ale taky doba, kdy se může ještě naplno vrátit zimní počasí, jak nám napovídá nejznámější lidová pravoslovka: „Březen, za kamna vlezem“. Pokud nám počasí přeje, tak mnoho neotálimo, neboť v ovocnářské zahradě a nejen v ní nás čeká spousta práce. Určitě pokračujeme v některých pracích z předchozích měsíců a přidáme k nim další.

Nezapomínáme na:

- **výsadbu nových stromků a keřů** založených na podzim do záhonů nebo na zakládku. Vždy při vlastní výsadbě kontrolujeme výšku zasazení stromků. Místo štěpování by mělo být cca 5 cm nad povrchem půdy (u stromků štěpovaných na podnoži nad zemí). Při výsadbě provedeme srovnávací řez. U stromků, které byly již vysazeny na podzim, pak provedeme výchovný řez podle požadavku na budoucí přestitelský tvar (štíhlé vřeteno, dutá koruna, kordon apod.).

- **řez beztrnného ostružiníku a maliníku.** U maliníku odstraňujeme loňské odplozené výhony a ponecháváme silné jednoleté výhony. Ty můžeme asi o 1/4 až 1/3 zkrátit. Podpoříme tím lepší rozvětvení a bohatší kvetení. U beztrnného ostružiníku platí řez obdobný.

- **řez rybízu a angreštu.** Postupujeme při řezu tak, jak bylo psáno minule. A co se týče řezu stromkových angreštů a rybízů, koruna by měla být vzdutá a přístupná i pro sklizeň. Proto odstrňháváme všechny zahušťující výhony a ponechané výhony zkrátíme na 5 až 10 pupenů. Omezíme tím napadení nových letorostů hnědým padlím angreštu.

● **zimní řez jádrovin.** V tomto období je pro řez jádrovin nevhodnější doba, neboť již prominulo období největších mrazů a můžeme se směle vrhnout do tvarování a průklestu stromů. Respektujeme přitom zásady řezu, kdy odstraňujeme suché a poškozené větve, větve nemocné a zdeformované, větve zahušťující korunu a konkurenční výhony. Vždy se snažíme,

Příznaky nektriové korové nekrózy jabloně (rakoviny) na větví jabloně

pokud nám to situace dovolí, otevřít korunu, a to sesazením na vhodný výhon nižšího řádu. Nesnažíme se podle zářízých zásad zakracovat jednoleté výhony o 1/4 až 1/3 nebo počítat očka (3–6). Pokud ale máme výhon napadený padlím (bílostříbřité zbarvení výhonu, hlavně u terminálního pupenu), můžeme ho zkrátit na zdravou část. Vždy je ale lepší výhon odstranit na větevní kroužek, případně na patku, nebo ponechat celý.

- **přihnojení ovocných stromů a keřů** výzrálým prosátným kompostem. Nejvíce toto přihnojení ocení mělce kořenící keře a ovocné stromy na slabých podnožích.

- **kontrolu uskladněných plodů** zimních jablek ve sklepě. Dozrávající jablka zpracováváme a scvrklá či plesnivá vyhazujeme

- **dokončení řezu vinné révy**, podle zvoleného přestitelského tvaru a odrůdy.

- **postřík proti kadeřavosti broskvoně**, jestliže nám to počasí zatím nedovoloilo. A naopak, pokud je zima mimořádně příznivá tak, jako byla ta loňská, tak už můžeme koncem měsíce provést postřík proti moniliovému úžehu na meruňkách a mandloních. Postřík proti moniliu aplikujeme na počátku kvetení, jestliže je příznivé počasí (chladičí a vlhčí) pro šíření infekce.

Námlaza na větvích má své kouzlo, ale zároveň chrání květní pupeny před poškozením.

- **očištění jahodníku** po zimě, kdy už ne-předpokládáme příchod větších mrazů. Při odstraňování starých listů dbáme na to, abychom nepoškodili srdéčka.

- **přeroubování jádrovin** vhodnou perspektivní odrůdou. Rouby k roubování nesmí být narašené, plesnivé nebo seschlé.

Trochu seschlé roubu je možné nechat vzpamatovat ponořením do vody na několik hodin. Místo štěpování volíme takové, kde bude ponecháno místo pro vývoj nových větví. Pro snadné zavazování roubovací PVC pásky vybíráme místa na kosterních větvích taková, která jsou hladká, rovná a nerozvětvená. Délka roubů je velice individuální. Vždy záleží na množství množitelského materiálu, síle podnože a způsobu roubování. Při Tittelově způsobu roubování, který považuju za nejběžnější a nejsnadnější, je možné použít „tradiční“ tří očkové roubu. Pokud je řezná plocha větší, použijeme více roubů s více očky (i 6 nebo 8). Vzdálenost roubů od sebe na jedné „hlavě“ (přeroubované kosterní větví) by po obvodu neměla být větší než 5–6 cm. Pomohou nám odebírat mízu tlacenou od kořenů a lépe se vyrovnat s porušenou rovnováhou mezi kořenovým systémem a korunovou částí.

Martin Makal
Foto autor

